

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XXII. Qualia adversus sanctum Athanasium Ariani ac Melitiani frustra
machinati sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

δυσείας καὶ θεογνίαι· ἀλλὰ περὶ μὴν τέτρα ἐν τοῖς περὶ τὸν ἔγραψα· ἀπὸς τῶν ἀκριβῶς ἐπισταμῶν ἀκηκοα.

A Eusebio ac Theognio exilium irrogasse. Verum de his rebus, superius ea scripsi, quæ auditione acceperam à viris, qui eas res accurate callebant.

Κεφ. κβ.

CAP. XXII.

ὅτι κατὰ τὸ ἅγιον ἀθανασίου οἱ ἀποστολῆσι μελιτιανοὶ εὐσεβεύσαντες, καὶ ἐν λυύσαν.

Qualia adversus sanctum Athanasium Ariani ac Melitiani frustra machinati sunt.

Αθανασίῳ ἢ τῶν ἐπιγρομῶν δυσχερῶν πρώτοι γεγόνασιν αἰτίοι· πλείον γὰρ ἐχούνης τῶν βασιλεῖ παρρησίαν καὶ θωαμιν, τὸν ἀρειον μὲν ὁμόδοξον καὶ φίλον, καὶ ἄλλους τῶν ἀλεξάνδρειαν ἐπιστάων τὸν ἵ, τῆς ἐκκλησίας ἐμβαλεῖν, ὡς ἐναντιοῦν αὐτοῖς γινώσκον· διαβάλλειν ἐν αὐτῶν πρεσβυτέρων κωνσταντίνον, ὡς εἰσεῖν καὶ θορύβων αἰτίων τῆ ἐκκλησία χρί μῶν, καὶ ἐργον τὰς βελομῶνας εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσεῖναι· ἐξὸν παύσας ὁμοιοῖν, εἰ τὸ μόνον συγχωρηθεῖν· ἐπιστάων δὲ ἀληθεῖς εἶναι τὰς κατ' αὐτῶν διαβολὰς, πολλοὶ τῶν κτ' ἰωάννης ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, σιωπῶν βασιλεῖ πρεσβυτέρους, ὁρθοδόξους τὸ σφῶς εἶναι λέγοντες, καὶ φωνῶν καὶ δεσφῶν καὶ πληθῶν ἀδικῶν καὶ τραυμάτων, καὶ ἐμπρησφῶν ἐκκλησιῶν κατηγορεῖν αὐτῶν καὶ τῶν ἑαυτῶν ἐπισκόπων· ἐπεὶ δὲ καὶ ἀθανασίῳ ἐδήλωσε τὰ βασιλεῖ, τῶν ἀνομῶν χρεῖσθῶν ἐμαλῶν τοῖς ἀμφὶ τὸν ἰωάννην, καὶ νεωτερισμῶν τῶν ἐν νικαία δοξῶν, καὶ πῶς ἐν ἡγ' ὑγῖα, καὶ εἰσεῖν καὶ ὑβρεῖς κατὰ τῶν ἰσθῶς περὶ θεοῦ δοξῶν, ὅσα εἰχρῆ λαπὸν ὅτω πεισθῶσθῶν ὁ κωνσταντῖν· τῶν αὐτῶν ἐγκαλῶν ἀλλήλοισ, καὶ πῶν λαῶν πολλῶν κατηγορῶν ἐκαίερωθεν ἰσθῶν, ἐπεὶ σφῶν αὐτῶν ἐμελε τ' ὁμοιοιῶν τῶν λαῶν, γράφῶ ἀθανασίῳ, μηδὲνα τῆς ἐκκλησίας εἰσεγῶν· εἰ ἵ τῶν εἰς ὑσερρον μῶν, πέμπῶν ἀμελλητῶν ἐξελῶσθῶν αὐτῶν τ' ἀλεξάνδρειαν πόλεως· εἴτω ἵ φίλον καὶ αὐτῶν τῶν βασιλεῶν ἐν ἡγ' ἐπιστάων, ὡς ἐχρῆ τὸ περὶ τέτρα μέρ· ἔχων τῶν τῶν ἐμῶν βουλήσῶν τὸ γνώρισμα, πῶσι τοῖς βελομῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσελθεῖν, ἀκῶν τῶν ἀγῶν τῶν εἰσοδῶν· ἐάν γδ

Et Orum vero malorum, quæ postea contigerunt Athanasio, duo isti auctores fuerunt. Nam cum loquendi fiducia & auctoritate apud Imperatorem plurimum possent, Arium quidem ut amicum & eadem cum ipsis sentientem, reducere Alexandriam; Athanasium vero tanquam ipsis adversantem, Ecclesia ejicere studuerunt. Hunc ergo apud Constantinum accusant, quasi seditionum ac turbarum in Ecclesia auctor fuisset, multisque in Ecclesiam ingredi cupientibus aditum intercluderet: cum tamen omnes ad concordiam reduci possent, si hoc unum concederetur. Has adversus illum calumnias veras esse firmabant multi Episcopi & clerici qui cum Joanne erant: qui quidem assidue Imperatorem adeuntes, seque orthodoxos esse asseverantes, Athanasium & eos qui sub illo erant Episcopos, cædis, vinculorum, injustorum verberum ac plagarum, & incendii Ecclesiarum accusabant. Ubi vero Athanasius scripsit Imperatori, Joannis affectis illegitimas objiciens ordinationes, & studium novandi ea quæ Nicææ decreta fuerant, fidemque non restam, & seditiones ac contumelias adversus eos qui de divinitate recte sentirent: Constantinus deinceps cui crederet nesciebat. Cum igitur hujusmodi crimina sibi mutuo objectarent, multique subinde accusatores ab utraque parte ipsi molesti essent, quoniam præcipua illi cura erat concordie populorum, scripsit Athanasio, ut nemo aditu Ecclesie prohiberetur. Quod si hoc de ipso in posterum nunciaretur, missurum se confestim, qui plurimum ex urbe Alexandria expelleret. Si quis vero ipsam Imperatoris Epistolam legeret considerat, ejus pars quæ continet id quod dixi, ita se habet. Cum igitur voluntatis meæ indicium habeas, omnibus in Ecclesiam ingredi cupientibus liberum aditum præbe. Nam si

ooo

"intellexero, quenquam eorum qui A
 "Ecclesie particeps fieri voluerit, abs te
 "impeditum vel introire prohibitum
 "esse, mittam continuo qui te juxta
 "mandatum meum deponat, & in alium
 "locum transferat. Sed cum Athanasius
 "scriptis ad Imperatorem literis ei per-
 "suasisset, Arianos ad Catholicam Eccle-
 "siam communionem admitti non oportere,
 Eusebius intelligens quamdiu Athanasius contrarias partes tueretur, nunquam se id quod volebat affecuturum, omnibus modis eum e medio tollendum esse censuit. Et quoniam ad tantum facinus pretextum idoneum non habebat, pollicetur Melitianis, se ipsorum causam suffragaturum apud principem & apud eos qui in palatio plurimum poterant, si Athanasium accusare velent. Hinc ergo primum Athanasio crimen intenditur, quod linearum tunicarum tributum Aegyptiis imposuisset, & hujusmodi collationem ab ipsis accuatoribus exegisset. Verum Apis & Marcarius, Alexandrinae Ecclesiae Presbyteri, qui tum forte illic aderant, eam criminationem mendacii convincere studuerunt. Cum ob hoc crimen evocatus fuisset Athanasius, iterum eum accusant, quod Imperatori infidias struens, arculam auri Philumeno cuidam misisset. Verum Imperator damnata accusatorum calumnia, Athanasio ut in patriam rediret permisit. Scripsit etiam ad populum Alexandrinum literas, quibus testimonium ei perhibebat aequitatis ac rectae fidei: seque lubenter cum eo in colloquium venisse dicebat, eumque prorsus divinum sibi videri; qui cum invidiae causa in crimen vocatus fuisset, superior adversariis suis exstiterit. Cumque accepisset, plurimos ex Aegyptiis Arii ac Melitii causam inter se rixari, eadem Epistola hortatur plebem, ut oculos in Deum conjiciat, ejusque judicium consideret, utque mundam inter ipsos benevolentiam fervent, & eos qui concordiae ipsorum infidiarentur, cunctis viribus expellant. Et Imperator quidem hoc modo ad universam multitudinem scribens, cunctos ad concordiam provocabat, omnique studio laborabat, ne Ecclesiae corpus divelleretur.

γνωσέως κώλυσας ἀντὶ τῆς ἐκκλησίας
 μελαποικίους, ἢ ἀπέξας τῆς εἰσόδου,
 ἀποσελῶ ὡς ἀρχαῖον τὸν καθαιρέσιον
 εἰς ἐμῆς κελύσεως, καὶ τῶν τόπων μελαποικί-
 σοντα· ἐπεὶ ὁ γεγράφων ἀθανάσιος, καὶ τῆ
 βασιλείᾳ ἐπέθετε, μὴ μελαποικίον κοινωνίας τῶν
 δεύει πρὸς τὴν καθόλου ἐκκλησίαν, συ-
 δὴν διστέλει ὡς ἐὰν ἐπιβλέψαι τὸ σκοπεῖν
 ἀθανάσιος ἰσχυρῶς ἀπεδάσει, ὡς ἐ-
 δεῖν πᾶσι μηχανῆ ἐμποδῶν ἀντὶ τοῦτο
 πρὸς τὴν ἰσχυρῶς ἀπεδάσει πρὸς τοὺς
 ἐπιβλέψαι, ὑπέχετο τοῖς μελῆσι, συλλογῶν
 Βεῖνεαδ πρὸς βασιλείᾳ καὶ τῆς ἀμφοῶν
 δυναμένους, ἢ ἐδέλωσιν ἀθανάσιος ἀπε-
 ρεῖν ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον ὑπομείψαι γε-
 φῶν, ὡς χιτωνίων λινῶν φόρον ἐπιβλέψαι
 γυπίοις, καὶ ὡς τῶν καθήκοντων τῶν
 δασμῶν εἰσπραξάμενος· παραβύχων
 ἀντὶ ἀπίς καὶ μακάριος, προσέτερον τῆ
 ἀλεξανδρείαν ἐκκλησίας, ψυδὴ τῶν κα-
 γορίαν ἐσπέδασαν διελέγξαι ἐν ταῖς
 τῆς αἰτίας μελαποικίον ἀθανάσιος πρὸς
 λιν ἐγρῶν φῶν, ὡς ἐπιβλέψαι τῶν καθήκοντων
 λάρανα χροσὲ φιλεμένῳ τινὶ πέπομα
 ἐπεὶ δὲ συκοφαντίας κατέγνω τῶν καθήκοντων
 ὁ βασιλεὺς, ἐπέτερεψεν ἀθανάσιος
 ἐπανελθεῖν οἴκαδε καὶ τῶ λαῷ τῆς ἀλε-
 ξανδρείας ἐγράψε, μαρτυρήσας αὐτῶν πρὸς
 λιν ἐπείκειαν καὶ πίσιν ὀρθῶν, ἀσμένως τῆ
 ἀπὸ συβύχων καὶ, καὶ θεῖον εἶναι ἀπὸ
 πεπεῖσθαι φθόνος τὸ χάριον τῶν γεγρά-
 ὑπομείνασθαι, κρείττω φανῶναι τῶν αὐτῶν
 τηγῶν πυθόμενος τε πολλὰς ἐτι δὸς τῶν
 αἰγυπίων ζυγομαχεῖν ἐν τῆς δεύει καὶ με-
 λιπὲς ἀπεφάσεως, διὰ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς
 παρεκάλε τὸ πληθῶν εἰς θεὸν ἀπιδεῖν, πρὸς
 τὴν παρ' αὐτῆς κείσῳ εἰς νῦν λαθεῖν, ἀναστῆ
 ἀλλήλοισι, καὶ τῆς ἐπιβλέψαι τῆς αὐτῆς
 ὁμονοίας, παντὶ θεῖν διώκῃ καὶ ὁ μὴ βου-
 σιλεῖς ὡδὲ πη γεγράφων εἰς τὸ κοινόν, παντῶν
 εἰς ὁμονοίαν ἐκάλε, καὶ μὴ διασπᾶν τῆ
 ἐκκλησίαν ἐσπέδαζε.